Dosarul nr. 1-152/2025 1-25123342-38-1-28082025

SENTINȚĂ

În numele legii

29 decembrie 2025 or.Rezina

Judecătoria Orhei, sediul Rezina

în componența:

Președintelui ședinței Eugeniu Russ

Grefierilor Natalia Catarău

Corina Cebotari

Doina Condrea

cu participarea:

Procurorului Ludmila Devderea

Apărătorului Ion Șova

Părții vătămate Andrei Ceban

Inculpatului Rsulan Gusac

examinând în ședință publică în procedura generală, în limba română, cauza penală de învinuire a lui:

Gusac Ruslan Nicolai, născut la *****, originar Federația Rusă, Tiumeni, Meghidon, locuitor al or. Rezina, *****, studii medii incomplete, concubinează, un copil minor la întreținere, nesupus militar, neangajat în câmpul muncii, se află la evidența medicului narcolog cu diagnoza: alcoolism *****, se află la evidența medicului psihiatru cu diagnoza: tulburare organică de personalitate, cu antecedente penale, moldovean, cetățean al Republicii Moldova, IDNP *****,

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (1) din Codul penal.

Procedura de citare legală respectată.

Date cu referire la examinarea cauzei penale: 28 august 2025 – 29 decembrie 2025.

Cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate și cercetate în ședința de judecată, instanța,

C O N S T A T Ă:

Fapta prejudiciabilă constatată.

1. Gusac Ruslan Nicolai este învinuit de organul de urmărire penală că, la data de 06 martie 2025, ora nefiind posibil de stabilit, în mod intenționat, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, aflând-se la stația auto din preajma sensului giratoriu din orașul Rezina, în mod ascuns, a sustras un telefon mobil de model „ Redmi Note 8 Pro”, cu prețul de 2000 lei, cu numărul de IMEI 1: 863337046711299/02 și EMEI 2: 863337049211297/02, în care era introdusă cartela SIM a operatorului de telefonie mobilă Orange, cu nr. *****, două carduri bancare, permisul de conducere, pașaportul transnistrean și mijloace bănești în sumă de 100 euro echivalent a 1945 lei conform cursului BNM la data comiterii infracțiunii și 300 lei, ce aparțin cet. Ceban Andrei. Prin urmare, cauzându-i părții vătămate Ceban Andrei un prejudiciu material în sumă de 4200 lei.

Astfel, de organul de urmărire penală acțiunile inculpatului Gusac Ruslan Nicolai au fost încădrate în prevederile art. 186 alin. (1) din Codul Penal – „*Furtul", adică " adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane"*.

Privind procedura.

2. În ședința de judecată, procurorul, partea vătămată, inculpatul Gusac Ruslan Nicolai şi apărătorul Ion Șova, care acţionează în interesele inculpatului, au solicitat examinarea cauzei în procedură generală, în şedinţă publică şi în limba de stat, având în vedere că inculpatul nu recunoaşte faptele invocate în rechizitoriu şi încadrarea juridică adusă, iar în acest sens, în conformitate cu articolele 351 şi 352 din Codul de procedură penală, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei penale în procedură generală.

Poziţia inculpatului în şedinţă de judecată.

3. *Inculpatul **Gusac Ruslan Nicolai,*** în ședința de judecată s-a folosit de dreptul său șia refuzat să depună careva declarații.

4. În dezbateri judiciare, procurorul a solicitat recunoaşterea culpabilă a inculpatului Gusac Ruslan în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 186 alin. (1) din Codul Penal şi în susţinerea acuzării, a mai motivat prin următoarele declaraţii şi mijloace de probă, cercetate nemijlocit în şedinţă de judecată:

<u>Declaraţii</u>:

4.1. În şedinţă de judecată, partea vătămată **Ceban Andrei**, prin expunerea factologică, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, a declarat că, pe data de 06-07.03.2025 a venit la Rezina ca să extragă niște bani de pe card la bancomat. A extras bani de pe card de la bancomatul MAIB în sumă de 100 de euro și o sumă în lei, dar nu-și aduce aminte suma exactă și mai avea niște bani la el. A servit băuturi alcoolice și în timpul ce stătea la stație i s-a făcut rău. Menționează că, pînă a se duce la stație a fost la piață, a servit o cafea și a mai extras niște bani în lei. Am procurat băuturi alcoolice și s-a dus la stație de lînă Primărie cu scopul ca să se ducă acasă. A indicat că, el a servit bături alcoolice de unul singur, vreo 200 grame de coniac. După asta i-a stat rău și nu ține minte ce s-a întîmplat mai departe. Spre seară și-a revenit și s-a dus acasă în or.***** pe jos. Dar ce oră era nu ține minte, că nici telefonul nu îl avea. A avut cardurile bancare de pe care a extras banii, telefonul, pașaportul transnistrean și îi pare că era și permisul de conducere. El avea extrași suma de 100 de euro, iar în lei exact suma nu-și aduce aminte, dar era în jur la 1000 și ceva de lei. A doua zi a depistat că nu are bunurile respective, iar o persoană pe nume Iurie i-a adus bunurile sustrase a doua zi. Deodată Iurie nu a vrut să-i cominice despre persoana care i-a sustras lucrurile, ulterior l-a rugat să-i spuie ce persoană deoarece avea nevoie de telefon. Ulterior Iurie i-a comunicat că anume Ruslan i-a sustras lucrurile în momentul ce se afla la stație. Iurie alerga din urma inculpatului și acesta a aruncat cardurile și pașaportul. Astfel, prin cunoscuți de ai săi a căutat numărul de telefon al inculpatului. L-a apelat pe inculpat și i-a solicitat să-i întoarcă telefonul mobil. Inculpatul a zis că într-adevăr telefonul e la dînsu, i-a comunicat să întîlnească lîngă cimitirul din or. Rezina. Astfel, el s-a întîlnit cu inculpatul lîngă cimitir, apoi acesta i-a comunicat că telefonul mobil e la el acasă. Apoi s-a dus la el acasă și acesta i-a restituit telefonul mobil, care era deconectat. L-a întrebat pe inculpat dacă a sustras și banii, acesta nu a recunoscut acest fapt. Are pretenții la inculpat ca să-i restituie suma de 200 de euro, dacă îi va restitui atunci nu are careva pretenții. Nu mai ține minte dacă a declarat la urmărirea penală suma de 300 lei sau de 1500 lei. Nu mai ține minte dacă inculpatul i-a comunicat cu ce scop i-a sustras telefonul mobil. A indicat că, nu putea să cadă telefonul și banii din buzunar, fiindcă buzunarele erau închise.Gusac Ruslan i-a comunicat că a luat telefonul mobil cu scopul că el se simțea rău. Din

banii pe care i-a extras de la bancomat, a procurat numai coniac, pentru altceva nu a cheltuit. Telefonul cînd i l-a întors era deconectat și cartela era separată.

4.2. *Concomitent, a fost admisă cererea procurorului de renunţare la proba cu martorul Midrigan Iuri, cu respectarea prevederilor art. 328 din Codul de procedură penală, având în vedere că și partea apărării a renunțat de a fi audiat*.

4.3. ***Mijloace de probă administrate în faza de urmărire penală şi cercetate în instanța de judecată și anume***:

- *procesul verbal de ridicare din data de 14.03.2025*, prin care s-a ridicat de la Gusac Ruslan a. n. 1979, un telefon mobil de model „Xiaomi Redmi Note 8 Pro", ce aparține victimei Ceban Andrei (f.d.25);

- *proces-verbal de examinare a obiectului din 14.03.2025,* prin care s-a examinat un telefon mobil de model Redmi Note 8 Pro, de culoare neagră (f.d.26-28);

- *raportul de expertiză judiciară cu numărul 202537A0162 din data de 14.05.2025,* Gusac Ruslan, nu suferă de careva maladii psihice cronice sau tulburări temporare acute cu semnificație psihiatrico-legală. În perioada importantă pentru dosarul penal, Gusac Ruslan, nu suferea de careva maladii psihice comice sau tulburări temporare acute cu semnificație psihiatrico-legală, prezenta diagnosticul: Tulburare organică de personalitate agravată de consumul nociv de alcool. Sindrom psihopatiform. Acest diagnostic însă, nu-l priva de discemământ, deci avea capacitatea de a conștientiza și dirija acțiunile sale, ceea ce denotă stare de respponsabilitate (f.d.41-43).

5. Subsecvent, în dezbateri judiciare, apărătorul a solicitat adoptarea unei sentinţe de achitare în privinţa inculpatului deoarece acțiunile acestuia nu întrunesc elementele infracțiunii prevăzute la art. 186 alin.(1) Cod penal, sau soluția de încetare a procesului în legătură că fapta comisă constituie o contravenție și încetarea procesului contravențional în legătură cu împăcarea părților.

6. Analizând coroborat probele administrate în cursul cercetării judecătorești şi în faza de urmărire penală, instanța reține următoarele:

1. Potrivit Recomandării nr. (94)12 a Comitetului de Miniştri către statele membre ale Consiliului Europei privind independenţa, eficienţa şi rolul judecătorului, judecătorii au obligaţia şi trebuie să deţină puterea de a exercita responsabilităţile judiciare ce le revin în scopul de a se asigura de aplicarea corectă a legii şi instrumentarea cauzelor în mod echitabil, eficient şi rapid.

Potrivit art. 50 din Codul penal, se consideră răspundere penală condamnarea publică, în numele legii, a faptelor infracţionale şi a persoanelor care le-au săvârşit, condamnare ce poate fi precedată de măsurile de constrângere prevăzute de lege.

Conform art. 51 din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

În conformitate cu dispozițiile art. 8 din Codul de procedură penală, precum şi cu cele ale art. 21 din Constituţia Republicii Moldova, orice cetăţean beneficiază de prezumţia de nevinovăţie, deschiderea unei proceduri judiciare penale – prin începerea urmăririi penale – nefiind posibilă decât în condiţiile prevăzute de lege.

La adoptarea unei hotărâri de condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată; la pronunţarea unei decizii judecătoreşti de condamnare, prezumţia de nevinovăţie este răsturnată cu efecte *„erga omnes"*, iar soluţia magistraţilor trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăţie, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunţe o soluţie de achitare.

Potrivit art. 93 din Codul de procedură penală, probele sânt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei infracţiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei, precum şi la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluţionare a cauzei. În calitate de probe în procesul penal se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: declaraţiile bănuitului, învinuitului, inculpatului şi etc.

În acest context prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

Prin urmare, fiind cercetate în conformitate cu art. 101 alin. (l) şi (2) din Codul de procedură penală în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicţii esenţiale şi semnificative între probele cu martori şi cele materiale.

Conform art. 384 din Codul de procedură penală, instanţa hotărăşte asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinţei de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentinţa se adoptă în numele legii. Sentinţa instanţei de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată. Instanţa îşi întemeiază sentinţa numai pe probele care au fost cercetate în şedinţa de judecată.

În conformitate cu art. 8 alin. (3) în coroborare cu art. 389 din Codul de procedură penală, sentinţa de condamnare se adoptă numai în condiţia în care, în urma cercetării judecătoreşti, vinovăţia inculpatului în săvârşirea infracţiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe exacte, cercetate de instanţa de judecată, când toate versiunile au fost verificate, iar divergenţele au fost lichidate şi apreciate corespunzător.

În concordanţă cu dispoziţia art. 325 alin. (1) din Codul de procedură penală, judecarea cauzei în prima instanţă se efectuează numai în privinţa persoanei puse sub învinuire şi *numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu*, care trebuie să corespundă cu strictețe dispoziţiei art. 281 alin. (2) din Codul de procedură penală, iar din conţinutul alin. (2) al aceleiaşi norme din Codul de procedură penală, modificarea învinuirii în instanţa de judecată se admite dacă prin aceasta nu se agravează situaţia inculpatului şi nu se lezează dreptul lui la apărare.

Conform dispoziţiei art. 281 alin. (2) din Codul de procedură penală, ordonanţa de punere spre învinuire trebuie să cuprindă: data şi locul întocmirii; de către cine a fost întocmită; numele, prenumele, ziua luna, anul şi locul naşterii persoanei puse sub învinuire, precum şi alte date despre persoană care au importanţă juridică în cauză; formularea învinuirii cu indicarea datei, locului, mijloacelor şi modului de săvârşire a infracţiunii şi consecinţele ei, caracterul vinei, motivelor şi semnelor calificative pentru încadrarea juridică a faptei, circumstanţelor în virtutea cărora infracţiunea n-a fost consumată în cazul pregătirii sau tentativei de infracţiune, formelor de participaţie dacă infracţiunea a fost săvârşită de un grup de persoane, circumstanţele care agravează răspunderea, menţiunea despre punerea persoanei respective sub învinuire în calitate de învinuit în această cauză conform articolului, aliniatului şi literei articolului din Codul penal, care prevăd răspunderea pentru infracţiunea comisă.

Instanța de judecată remarcă că, în privința inculpatului Gusac Ruslan a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. La fel, în contextul art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adusă la cunoștință atât natura şi cauza acuzaţiei, cât şi probele pe care se

fundamentează acuzația într-o manieră detaliată şi într-o limbă accesibilă, prin ordonanţa de recunoaşte în calitate de bănuit, ordonanţa de punere sub învinuire şi rechizitoriul întocmit.

În motivarea sentinţei, instanţa de judecată şi-a bazat constatările sale pe probele verbale şi în scris prezentate, dar şi în analiza faptului dacă acuzările au fost sau nu bine justificate conform standardului de dovadă *„în afara dubiilor rezonabile”*, or astfel de dovadă poate rezulta doar din coexistenţa deducerilor suficient de puternice, clare şi concordante sau similare prezumţiei de fapt necombătute, iar adiţional, poate fi luat în consideraţie comportamentul părţilor când sunt obţinute dovezile *(hotărârea Irlanda c. Regatului Unit din 18 ianuarie 1978)*.

La fel, Curtea Constituţională, prin pct. 70 din Hotărârea nr. 18 din 22 mai 2017, menționează că libera apreciere a probelor nu înseamnă arbitrariu, ci libertatea de a aprecia probele în mod rezonabil și imparțial, iar rezultatele aprecierii probelor sunt expuse de către instanța de judecată în acte procedurale, care trebuie să fie motivate în mod obiectiv și sub toate aspectele potrivit legii.

În același timp, Curtea Constituţională reamintește că referitor la procesul de apreciere a probelor, în jurisprudența Curții Europene s-a conturat standardul „dincolo de orice îndoială rezonabilă” *(„beyond reasonable doubt”)*, care presupune că, pentru a putea fi pronunțată o soluție de condamnare, acuzația trebuie dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă.

Existența unor probe dincolo de orice îndoială rezonabilă constituie o componentă esențială a dreptului la un proces echitabil și instituie în sarcina acuzării obligația de a proba toate elementele vinovăției într-o manieră aptă să înlăture dubiul *(hotărârea CEDO Bragadireanu v. România, din 6 decembrie 2006; hotărârea CEDO Orhan v. Turcia din 18 iunie 2002; hotărârea CEDO Irlanda v. Regatul Unit din 18 ianuarie 1978)*.

Adițional, Curtea menționează că acest standard de probă poate fi pe deplin înțeles doar prin raportare la principiul *in dubio pro reo*, care, la rândul său, constituie o garanţie a prezumţiei de nevinovăţie. *(pct. 78-80 din Hotărîrea CC nr. 18 din 22 mai 2017)*

Astfel, potrivit art. 8 din Codul de procedură penală, concluziile despre vinovăţia persoanei de săvârşirea infracţiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri, iar toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

La fel, conform pct. 102 al hotarârii Curţii Constituţionale nr. 3 din 23 februarie 2016, procesul judiciar trebuie să fie guvernat de principia fundamentale, cum ar fi “legalitatea, prezumţia nevinovăţiei, aflarea adevărului, oficialitatea, garantarea libertăţii şi siguranţei persoanei, dreptul la un proces echitabil prin garantarea dreptului la apărare şi al egalităţii părţilor în proces”.

Concomitent, Curtea prin hotărârea sa nr. 10 din 16 aprilie 2010 privind revizuirea hotărârii nr. 16 din 28 mai 1998, a stabilit că “principiile şi normele unanim recunoscute ale dreptului international, tratatele internaţionale ratificate şi la care Rep. Moldova a aderat sunt parte component a cadrului legal al ţării şi devin norme de drept intern”, iar în sensul acestei interpretări, dreptul intern şi cel international reprezintă un tot întreg, astfel că prin aderarea la Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, a cărei interpretare se asigură de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, jurisprudenţa acesteia devine parte a dreptului intern, făcând parte din dreptul accesoriu la tratatul internaţional (soft law).

În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 din Convenţie, în dreptul la un proces echitabil se atribuie şi necesitatea motivării hotărârii. Sub acest aspect în cauzele *Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei şi Boldea contra României*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraful 1 din

Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii, trebuind avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum şi diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, CtEDO a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate *(cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007)*. La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților *(cauzele Perez împotriva Franței și Van de Hurk împotriva Olandei)*.

În acest mod, analizând cumulul de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile a părții vătămate, cît și probele examinate care au fost apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) din Codul de procedură penală din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii, veridicităţii şi coroborării lor, instanța constată că fapta incriminată în rechizitoriu, pentru care inculpatul Gusac Ruslan a fost trimis în judecată, există, a fost săvârșită de acesta, însă nu întrunesc semnele obligatorii ale componenţei de infracţiune prevăzute de art. 186 alin. (1) din Codul Penal şi urmează a fi reîncadrate juridic în temeiul art. 105 din Codul contravențional, potrivit argumentelor expuse *infra*.

Astfel, conform ordonanței de punere sub învinuire, dar şi potrivit rechizitoriului, acțiunile lui Gusac Ruslan au fost încadrate în baza art. 186 alin. (1) din Codul Penal, iar în fapt sunt invocate circumstanţele potrivit cărora *„Gusac Ruslan la data de 06 martie 2025, ora nefiind posibil de stabilit, în mod intenționat, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, aflând-se la stația auto din preajma sensului giratoriu din oraşul Rezina, în mod ascuns, a sustras un telefon mobil de model „ Redmi Note 8 Pro”, cu prețul de 2000 lei, cu numărul de IMEI 1: 863337046711299/02 şi EMEI 2: 863337049211297/02, în care era introdusă cartela SIM a operatorului de telefonie mobilă Orange, cu nr. *****, două carduri bancare, permisul de conducere, paşaportul transnistrean și mijloace bănești în sumă de 100 euro echivalent a 1945 lei conform cursului BNM la data comiterii infracțiunii și 300 lei, ce aparţin cet. Ceban Andrei. Prin urmare, cauzându-i părții vătămate Ceban Andrei un prejudiciu material în sumă de 4200 lei”*.

Instanţa subliniază că art. 186 alin. (1) din Codul Penal, la momentul săvârșirii infracţiunii şi conform incriminării atribuite în speţă, stabileşte răspunderea penală pentru „Furtul”, adică ” *sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane*”.

Conform art. 113 alin. (1) din Codul penal, se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

Calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători. Instanţa de judecată relevă că în cauza „*Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993*” CtEDO a statuat că "(...) o infracţiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiţie va fi îndeplinită atunci cînd individul poate să ştie, pornind de la prevederea normei pertinente şi la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudenţă, ce acte şi omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală.

Astfel, instanța de judecată apreciază că probele pe care se bazează învinuirea adusă de acuzatorul de stat pe acest capăt de acuzare sunt insuficiente şi contradictorii, bazate pe

presupunerea că a fost comisă fapta de furt, or la caz nu a fost confirmat faptul că, inculpatul ar fi sustras de la partea vătămată mijloace bănești în sumă de 100 euro echivalent a 1945 lei conform cursului BNM la data comiterii infracțiunii și 300 lei.

Mai mult partea acuzării nici nu a acumulat careva probe care ar demonstra faptul că, partea vătămată la data de 06 martie 2025, în momentul sustragerii de către inculpat a telefonului mobil, deținea asupra sa mijloace bănești în sumă de 100 euro echivalent a 1945 lei conform cursului BNM la data comiterii infracțiunii și 300 lei, iar că aceste mijloace bănești au fost sustrase de inculpat, or reieșind din declarațiile părți vătămate rezulă că, ”*... pe data de 06-07.03.2025 a venit la Rezina ca să extragă nişte bani de pe card la bancomat. A extras bani de pe card de la bancomatul MAIB în sumă de 100 de euro şi o sumă în lei, dar nu-şi aduce aminte suma exactă şi mai avea nişte bani la el. ... Menționează că, pînă a se duce la staţie a fost la piaţă, a servit o cafea şi a mai extras nişte bani în lei. A procurat băuturi alcoolice şi s-a dus la staţie de lînă Primărie cu scopul ca să se ducă acasă. A indicat că, el a servit bături alcoolice de unul singur, vreo 200 grame de coniac. După asta i-a stat rău şi nu ţine minte ce s-a întîmplat mai departe. Spre seară şi-a revenit şi s-a dus acasă în or.***** pe jos. Dar ce oră era nu ţine minte, că nici telefonul nu îl avea. ... El avea extraşi suma de 100 de euro, iar în lei exact suma nu-şi aduce aminte, dar era în jur la 1000 şi ceva de lei. A doua zi a depistat că nu are bunurile respective, iar o persoană pe nume Iurie i-a adus bunurile sustrase a doua zi. ... L-a întrebat pe inculpat dacă a sustras şi banii, acesta nu a recunoscut acest fapt.... Nu mai ţine minte dacă a declarat la urmărirea penală suma de 300 lei sau de 1500 lei. ... Din banii pe care i-a extras de la bancomat, a procurat numai coniac, pentru altceva nu a cheltuit. ....”*.

Prin urmare acuzarea urma să stabilească concret faptul dacă partea vătămată a efectuat careva exatrageri a mijloacelor bănești, precum și să verifice poziția părții vătămate de unde a procurat băuturi alcoolice și cît a cheltuit.

Totodată, instanța de judecată reține că organul de urmărire penală are obligația de a verifica poziția persoanelor care sesizează despre comiterea unei infracțiuni, or la caz în afară de procesele verbale de ridicare și examinare a telefonului mobil de model „ Redmi Note 8 Pro”, partea acuzării nu a prezentat nici o probă, mai mult cu atît în ședința de judecată a renunțat și la singurul martor care se prezumă că ar fi văzut momentul comiterii faptei.

Instanţa constată că o*biectul juridic* special al infracțiunii prevăzute la art.186 Cod penal, îl constituie relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile.

Obiectul material îl formează bunurile care au o existenta materială, sunt create prin munca omului, dispun de valoare materială și cost determinat, fiind bunuri mobile și străine pentru făptuitor.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 186 Cod penal are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă, care constă în sustragerea bunului, 2) urmările prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial efectiv, 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă şi urmările prejudiciabile, 4) modul ascuns al comiterii infracțiunii.

Instanța precizează că, sustragerea se consideră săvârșită pe ascuns și se califică drept furt în baza art. 186 Cod penal, dacă a fost săvârșită în absența proprietarului, a posesorului sau a oricăror altor persoane.

Potrivit teoriei și practicii judiciare prin „sustragere” se înțelege luarea ilegală şi gratuită a bunurilor din posesia altuia, care a cauzat un prejudiciu patrimonial efectiv acestuia, săvârşită în scop acaparator.

Infracțiunea prevăzută la art.186 din Codul penal, este materială şi se consumă odată cu dobândirea bunurilor.

Infracțiunea de furt se săvârșește numai cu intenție directă, iar la calificare, este obligatorie stabilirea scopului special - a scopului de cupiditate.

La caz, *latura subiectivă* presupune intenția persoanei de a comite sustragerea bunurilor.

Subiect al infracțiunii de furt este persoană fizică responsabilă ce a împlinit vârsta de 14 ani.

Prin urmare, fapta inculpatului nu poate fi calificat conform art. 186 Cod penal. Or, din circumstanțele prezentei spețe, reiese că inculpatul a săvârșit acțiunea ilegală de sustragere numai a telefonului mobil de model „ Redmi Note 8 Pro" cu prețul de 2000 lei.

Astfel, potrivit art. 18 Cod contravențional, *se consideră de mici proporţii valoarea bunurilor sustrase, dobîndite, primite, fabricate, distruse, utilizate, transportate, păstrate, comercializate, trecute peste frontiera vamală sau valoarea pagubei pricinuite care, la momentul săvîrşirii contravenţiei, nu depăşeşte 20% din cuantumul salariului mediu lunar pe economie prognozat, aprobat de Guvern pentru anul în curs la data săvîrşirii faptei*.

Astfel, potrivit Hotărârii Guvernului nr. 845 din 18.12.2023 privind aprobarea cuantumului salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2025, salariul mediu pentru anul 2025 constituie de 16100 de lei.

6.2. Potrivit art. 332 alin. (2) Cod procedură penală, în cazul în care fapta persoanei constituie o contravenţie, instanţa încetează procesul penal şi, concomitent, soluţionează cauza conform prevederilor Codului contravenţional al Republicii Moldova.

Totodată, potrivit art. 391 alin. (2) Cod procedură penală, în cazul prevăzut în art.332 alin.(2), instanţa încetează procesul penal, cu aplicarea sancţiunii contravenţionale prevăzute în Codul contravenţional al Republicii Moldova.

Având în vedere că fapta inculpatului eronat a fost calificată în baza art. 186 alin. (1) Cod penal, ținând cont că aceasta este calificate în baza art. 105 Cod contravențional, instanța urmează să aplice sancțiunea prevăzută de Codul contravențional.

Prin urmare, instanța de judecată consideră necesar ca **Gusac Ruslan** să fie recunoscut vinovat pentru comiterea contravenţiei prevăzute de art. 105 din Codul contravenţional, cu încetarea procesului penal conform art. 332 alin. (2) şi 391 alin. (2) din Codul de procedură penală, reieşind din considerentele enumerate *supra*, precum şi din totalitatea probelor examinate în faza urmăririi penale şi constatate ca fiind pertinente, concludente și veridice, care în ansamblu coroborează între ele, se completează între ele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert că făptuitorul Gusac Ruslan, la data de 06 martie 2025, ora nefiind posibil de stabilit, în mod intenționat, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, aflând-se la stația auto din preajma sensului giratoriu din orașul Rezina, în mod ascuns, a sustras un telefon mobil de model „ Redmi Note 8 Pro", cu prețul de 2000 lei, cu numărul de IMEI 1: 863337046711299/02 și EMEI 2: 863337049211297/02, în care era introdusă cartela SIM a operatorului de telefonie mobilă Orange, cu nr. *****, ce aparțin cet. Ceban Andrei.

Acțiunile făptuitorului, astfel se încadrează în baza art. **105 din Codul contravențional**, conform căruia la momentul comiterii faptei, reprezintă contravenţie *sustragerea în proporţii mici din avutul proprietarului prin furt*.

7.1. Totodată, instanța de judecată reține că, conform art. 462 alin.(5) din Codul contravențional, atunci când examinează cauza contravențională, instanța de judecată pronunță una dintre cele două soluții: a) *încetarea procesului contravențional;* sau b) constatarea vinovăției persoanei de săvârșirea contravenției imputate și, după caz, stabilirea sancțiunii contravenționale, aplicarea măsurii de siguranță sau înlăturarea executării sancțiunii.

Astfel, în cadrul ședinței de judecată, s-a stabilit că Gusac Ruslan a înaintat cerere semnată

personal și contrasemnată de către apărătorul său, Ion Șova, prin care solicită încetarea cauzei contravenționale din motiv că părțile s-au împăcat.

Partea vătămată, Ceban Andrei a confirmat faptul că cu Gusac Ruslan s-au împăcat, prejudiciul a fost reparat, iar ultimul nu are careva pretenții de ordin moral sau material, față de Gusac Ruslan.

La caz, se reține că, împăcarea părților constituie o situație care se încadrează în condițiile art. 29 din Codul contravențional, or, contravenția prevăzută la art. 105 din Codul contravențional, se regăsește printre contravențiile pentru care este permisă împăcarea părților.

Acest fapt, derivă din prevederile art. 29 din Codul contravențional, potrivit căruia procesul contravențional pornit *încetează în cazul împăcării victimei cu făptuitorul în contravențiile prevăzute la* art.69, 78, art.96 alin.(1) lit.a) și alin.(3), art.97, art.97^1 alin.(1), art.97^2-**105**, art.242 alin.(1). Împăcarea este personală. Pentru persoanele lipsite de capacitate de exercițiu, împăcarea se face de reprezentanții lor legali. Persoanele cu capacitate de exercițiu limitată se pot împăca cu încuviințarea reprezentanților lor legali.

Instanța reține că condițiile care trebuie verificate în cazul împăcării părților în dosarul penal sunt valabile și pentru procesul contravențional prin prisma jurisprudenței constante a Curții Europene a Drepturilor Omului.

Astfel, o primă condiție pentru înlăturarea răspunderii penale ca urmare a împăcării este voința părții vătămate și a făptuitorului (bănuitului, învinuitului ori inculpatului, în dependență de faza procedurii penale). Inițiativa poate veni de la oricare dintre aceștia. Împăcarea părților constituie un act bilateral, implicând, în mod necesar, acordul de voință al persoanei vătămate și al inculpatului.

În această privință, trebuie reținut că împăcarea are un caracter personal și trebuie să fie definitivă, fiind necesar să conțină, în mod clar, acordul de voință al persoanelor care au hotărât să se împace. Împăcarea părților trebuie să aibă loc în fața organul de urmărire penală, ori a instanței de judecată. Aceasta poate avea loc prin depunerea unor cereri de către fiecare dintre părți, ori prin declarații orale, consemnate într-un proces-verbal, întocmit de organul de urmărire penală, *iar, după caz, în procesul-verbal al ședinței de judecată.* În cea din urmă situație, declarațiile cu privire la voința de a se împăca trebuie să fie semnate de către fiecare parte.

Condițiile menționate supra, au fost verificate și sunt întrunite în speță.

Conform art. 461 din Codul contravențional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, *se constată vreunul din temeiurile prevăzute de articolele 441 și 445, instanța încetează procesul contravențional.*

Conform art. 441 alin. (1) lit. b) din Codul citat, *procesul contravențional pornit încetează,* dacă se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art. 3 alin. (3), art.4 alin. (3) și articolele **20-31.**

Conform art. 26 lit. c) din Codul contravențional al RM, înlăturarea răspunderii contravenționale pentru fapta ce conține elementele constitutive ale contravenției are loc în cazul, *împăcării victimei cu făptuitorul*;

7.2. Prin urmare, instanța de judecată va dispune încetarea procesului contravențional, de învinuire a lui Gusac Ruslan în baza art. 105 din Codul contravențional, dat fiind faptul că părțile s-au împăcat.

8. Conform art. 462 alin.(3) lit.c) din Codul contravențional, pe lîngă cele menţionate la alin.(5), dispozitivul va cuprinde, după caz, soluţia referitor la c) alte chestiuni privind justa soluţionare a cauzei contravenţionale.

În contextul dat, instanța de judecată ținând cont de cele invocate supra, instanţa de

judecată consideră de a încasa cheltuielile judiciare în sumă de 1862 lei pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară nr. 202537A0162 din data de 14.05.2025.

Or, odată ce s-a stabilit vinovăția lui Gusac Ruslan în săvârșirea unei contravenții, acestuia îi revine obligația de a plăti statului toate cheltuielile efectuate de la inițierea procedurii și pînă la până la punerea în executare a hotărârii, suma care a fost probată în cadrul ședinței de judecată.

9. În conformitate cu articolele 332 alin. (2), 340, 350, 384, 385, 391 alin. (2), 392-394 şi 396-397 din Codul de procedură penală, art. 29, art. 462 și 441 alin. (1) lit. b) din Codul contravențional, instanţa de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se încetează procesul penal intentat în privința lui **Gusac Ruslan Nicolai** învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (1) din Codul penal, pe motiv că fapta acestuia constituie o contravenție.

Se recunoaște vinovat **Gusac Ruslan Nicolai** de comiterea contravenției prevăzute de art.105 Cod contravențional.

Se încetează procesul contravențional în privința lui Gusac Ruslan Nicolai în baza art. 105 din Codul contravențional, în legătură cu împăcarea părților.

Se admite demersul procurorului şi se încasează de la Gusac Ruslan Nicolai în beneficiul Statului, cu titlu de cheltuieli judiciare în cuantum total de 1862 (una mie opt sute șaizeci și doi) lei pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară nr. 202537A0162 din data de 14.05.2025.

Sentinţa este cu drept de atac în ordine de apel la Curtea de Apel Nord, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Orhei *(sediul Rezina)*, din momentul pronunțării integrale a acesteia.

Sentința integrală este pronunțată în ședința publică la 29 decembrie 2025.

Preşedintele şedinţei,
judecător **/semnătura/** **Eugeniu Russ**

Copia corespunde originalului,
Judecător **Eugeniu Russ**